

5 Δεκεμβρίου 2016

Η μελισσοκομία γιόρτασε την 1η Δεκεμβρίου με αγιασμό τον προστάτη της Άγιο Φιλάρετο τον Ελεήμονα

/ [Γενικά Θέματα](#)

του παπαδάσκαλου Κωνσταντίνου Ι. Κώστα.

Αγιασμό στο μελισσοκομείο του Νικολάου Ι. Τζινίκου και της Άννας Τσιρεμέ στο Βελβεντό τέλεσε ο π. Κωνσταντίνος (1-12-2016) μνήμη του αγίου Φιλαρέτου του Ελεήμονα προστάτη της μελισσοκομίας.

Ο άγιος Φιλάρετος “υπήρχεν επί βασιλέως Κωνσταντίνου και Ειρήνης, Παφλαγόνων χώρας ορμώμενος”, ήταν γεωργός “τη γεωργία σχολάζων” και “πολύς ην ρέων την ελεημοσύνην”. Οι τελευταίες του υποθήκες ήταν αυτές: “της φιλοξενίας, τεκνία, μη επιλανθάνεσθε, τους νοσούντας και τους εν φυλακαίς επισκέπτεσθε, χηρών πρόστητε, αλλοτρίων μη επιθυμείτε, των εκκλησιαστικών συνάξεων μη απολιμπάνεσθε”... “Και ταύτα ειπών, εν ειρήνη ανεπαύσατο”. (Μηναίον Δεκεμβρίου, Συναξάριο).

Είναι αξιοπρόσεκτο που στην εποχή μας νέοι επιστήμονες και νέοι επιχειρηματίες και εργαζόμενοι “ταις ιδίαις χερσί”, ζητούν τον αγιασμό στα πρόσωπά τους και όχι μόνο, αλλά στην εργασία τους και στην επαγγελματική τους δραστηριότητα.

Ζητείται ο αγιασμός από νέους ανθρώπους και εντάσσεται ο όλος άνθρωπος με τις εργασιακές και τις επαγγελματικές του δραστηριότητές του και αναπτύξεις στον αγιασμό και στη χάρη.

Αποδεικνύεται ότι θεολογία συνεχίζει να περνά αδιάκοπα με τρόπο επαγωγικό και εποπτικό, κυρίως μέσω της Θείας Λατρείας, και στις νεώτερες γενιές. Ευθαρρυντικό.

Η Θεία Λατρεία (και όχι ο καταγγελτικός περί πάντων λόγος) μέσα στην ενότητα του εκκλησιαστικού σώματος, είναι η μήτρα που διαμορφώνει το ορθόδοξο φρόνημα και μεταμορφώνει καθολικά το ανθρώπινο πρόσωπο, το επάγγελμά του – και την κοινωνία του όλη – σε “καινή κτίση”.

Με τον Αγιασμό σύνολη η ζωή του ανθρώπου αναφέρεται στο Θεό που ζωοποιεί και θεραπεύει και σώζει.

Γίνεται άμεση αναφορά στην όλη ζωή, σώματος και ψυχής αδιάσπαστα.

Καταφάσκεται και καταξιώνεται η υλικότητα.

Ο κόσμος όλος (με την υλικότητά του) παρουσιάζεται ως δώρο του Θεού στον άνθρωπο, που ελεύθερος από κάθε έννοια δυαλισμού (δηλαδή πνεύματος-ύλης, ψυχής-σώματος) μανιχαϊσμού ή μονοφυσιτισμού, άγεται στη γεύση των ακτίστων ενεργειών του Θεού μέσα στην κτίση που αγιάζεται και νοηματοδοτείται.

Η χριστιανική πίστη, όπως διαμορφώνεται στην (και από την) Εκκλησία, είναι ξένη προς κάθε νεφελώδη μυστικισμό ή ανέρειστο ιδεαλισμό.

Το βλέμμα των νέων παιδιών όταν τελώ αγιασμό για τις δραστηριότητές τους είναι σεμνό και ερευνητικό. Είναι βλέμμα ελπίδας και αποδοχής (με φανερή χαρά) των ενεργειών του Θεού.

Απολυτίκιον του οσίου Φιλαρέτου. Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, περιουσία, διεσκόρπισας, τοις δεομένοις, τον προσιόντα σοι πλούτον Φιλάρετε, και ευσπλαχνία κοσμήσας τον βίον σου, τον χορηγόν του ελέους εδόξασας. Όν ικέτευε, δοθήναι τοις ευφημούσι σε, ρανίδα οικτιρμών και θείον έλεος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις των πενήτων ο προμηθεύς, και των δυστυχούντων, αντιλήπτωρ και βοηθός, χαίροις ο εν οίκτω, τον Λόγον θεραπεύσας, Φιλάρετε τρισμάκαρ, Δικαίων σύσκηνε.

π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας
παπαδάσκαλος

Πηγή: ai-vres.blogspot.gr